

Протокол

№

гр. София, 17.10.2018 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 39 състав,
в публично заседание на 17.10.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3988** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15,00 часа се явиха:

На първо четене:

ИЩЕЦЪТ - Л. Х. Г. – редовно уведомена, представлява се от адв. Ц., редовно упълномощен, с пълномощно по делото, приет от съда от преди.

ИЩЕЦЪТ - Ц. П. Ц. – редовно уведомена, представлява се от адв. Ц., редовно упълномощен, с пълномощно по делото, приет от съда от преди.

ИЩЕЦЪТ - Г. П. Ц. - редовно призован, представлява се от адв. Ц.. Ищецът е навършил пълнолетие на 14.10.18г. и вече не действа със съгласието на майка си като законен представител, а действа лично и сам.

Адв.Ц. – представям днес пълномощно, подписано само от Г. П., както и искова молба, подписана от него. Представям и пълномощни от Ц. и Л., както и доказателства за платен адвокатски хонорар. Представям и доказателства за довнесения депозит за СМЕ.

ОТВЕТНИКЪТ – ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯТА“ КЪМ МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО – редовно уведомен, представлява се от юрк. Л., редовно упълномощена с пълномощно по делото, приета от съда от преди.

ОТВЕТНИКЪТ - Прокуратура на Република България представлявана от Главния прокурор на Република България. – редовно уведомен, представлява се от гл.юрк. М.,

с пълномощно към отговора на последната уточняваща искова молба.

СГП – редовно уведомена, се представлява от прокурор Д..

ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

Доц. Д-р В. Ц. С. - редовно уведомена от предходното съдебно заседание, явява се лично.

Д-р Р. Б. М. - редовно уведомен от предходното съдебно заседание, явява се лично.

Доц. Д-р Р. П. К.-Л. - редовно уведомена от предходното съдебно заседание, явява се лично.

Д-р М. Щ. К. - редовно уведомена от предходното съдебно заседание, явява се лично.

Д-р Д. Р. М. - редовно уведомен, явява се лично.

Страните /поотделно/ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ: ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА с вх. № 19586/02.07.18 г последна уточняваща искова молба, подписана от адв. Ц., като пълномощник на тримата ищци. Приложени са към писмени доказателства относно претендираните вреди.

ДОКЛАДВА молба от адв. Ц. от 16.07.18 г. с представено пълномощно и искова молба, подписани от Г. П., както и екземпляри от уточняващата искова молба за страните. Съдът е разпоредил да се изпратят преписи на страните.

Съдът зачита на ответниците уточн.искова молба и съдържанието на посочените от ищите текстове от нормативни актове /НПК и отм.Наредба № 12/06г/, фактическо бездействие по които се претендира като причина за претендираните вреди.

ДОКЛАДВА отговор по уточняващата искова молба с вх. № 21936/23.07.18 г. от ответника ГД“ИН“.

ДОКЛАДВА отговор по уточн.исковата молба от Прокуратурата на РБ от 10.09.18 г., с приложено пълномощно на гл.юрк. М..

Страните/поотделно/ – Да се приемат докладваните молби с писмени доказателства към тях и отговорите на ответниците, както и представените днес доказателства от ищите.

По доказателствата Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото представените днес от адв. Ц. пълномощни и договори за правна защита, подписани от тримата ищци поотделно, доказателства за внесен адвокатски хонорар, искова молба подписана от Г. Ц. лично, доказателства за довнесен депозит в размер на 2292лв.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото докладваните последна уточняваща искова молба с вх. № 19586/02.07.18 г и приложените към нея писмени доказателства относно претендираните вреди и молба от адв. Ц. от 16.07.18 г. с представено пълномощно и искова молба, подписани от Г. П..

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателство по делото докладваните отговор по уточняващата искова молба с вх. № 21936/23.07.18 г. от ответника ГД“ИН“ и отговор по уточн.исквата молба от Прокуратурата на РБ от 10.09.18 г., с приложено пълномощно на гл.юрк. М..

Съдът към адв. Ц.- По отношение на ответника Прокуратура на РБ се твърди, че има осъществено фактическо бездействие по чл. 447, т. 3 НПК. Твърди се, че има фактическо бездействие, изразяващо се в непроизнасяне по молба от 09.06.09 г от починалия, с която той иска да бъде освободен от наказанието поради здравословни проблеми.

Съдът зачита текста на чл. 448 от НК.

Съдът към адв. Ц.- Към него момент посоченият от Вас прокурор Й. от ОП-П. ли е окръжен прокурор на П., тъй като произнасянето по чл. 447 т.3 от НПК е от компетентността на окръжния прокурор по местоизтъпяване на наказанието?

Адв. Ц. – Не, той не е бил тогава окръжен прокурор на П.. Но към онзи момент се произнасяха всички прокурори от ОП, на които са разпределени съответните преписки.

Съдът към адв. Ц. – В посочената от Вас Наредба, вече отменена, се сочи, че има две специализирани болници за лечение на лишени от свобода – в С. и в Л.. За коя от тези болници пледирате незаконосъобразно бездействие на Директора, тъй като не сте посочили в уточняваща си искова молба изрично?

Адв. Ц. – Специализираната болница в С. имам предвид.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпили заключения по допуснатата СМЕ, като последното такова /с екземпляри за страните/ е от 02.07.18г. Има представено заключение в предходно с.з, с дата 25.06.18 г., но след заседанието ВЛ К. депозира молба от 02.07.18 г. с представени нови екземпляри от заключението и твърдение за техническа грешка. Бихте ли пояснили кой вариант на заключение да изслушаме?

ВЛ К. – По предните заключения колегата М. е включил моето становище, приложено към експертизата по нохд на СГС, вместо заключението ми по това дело. Затова заключението от 25.06.18 г да не се изслушва, то е комплектувано неправилно. Да се изслуша заключението, входирано на 02.07.18 г.

Съдът по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА на задна корица депозираните по-ранни заключения по СМЕ, вкл. заключението от 25.06.18г. Същите няма да бъдат изслушвани, тъй като са неправилно комплектовани.

ДОКЛАДВА заключението по петорната комплексна СМЕ, входирано на 02.07.18г, в срок по чл.199 АПК.Депозитът е внесен в цялост, от всички вещи лица има представени справки-декларации и декларации за липса на конфликт на интереси.

Съдът връчи на всички страни екземпляри от това заключение.

Страните/поотделно/ – Нямаме възражения по изслушване на заключението.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на вещите лица:

ДОЦ. Д.Р В. Ц. С., 69 г., неосъждана, българка, български гражданин, без дела и родство със страните.

Д-Р Р. Б. М., 58 г., неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

ДОЦ. Д-Р Р. П. К.-Л., 67 г. неосъждана, българка, български гражданин, без дела и родство със страните.

Д-Р М. Щ. К. 68 г., неосъждана, българка, български гражданин, без дела и родство със страните.

Д-Р Д. Р. М., 56 г., неосъждан, евреин, български гражданин, без дела и родство със страните.

Вещите лица предупредени за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Вещите лица обещаха да дадат вярно заключение.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА - Поддържаеме заключение, което сме представили в срок.

Съдът – Тази експертиза е допусната от предходния докладчик, тя повтаря въпросите от експертизата, приета по НОХД на СГС, четири от петте вещи лица са същите. Разликата е само в петото нещо лице- кардиолога, сменен поради отвод на предния кардиолог, участвал по НОХД. Каква е разликата между двете заключения? В настоящото заключение ли се появява за първи път констатацията /Съдът зачита предпоследен абзац от л.21 на заключението/, че изобщо не е била диагностицирана приживе хроничната левокамерна сърдечна недостатъчност и такова състояние не се споменава в която и да е предходна мед.документация на починалия? Става дума за диабетната кардиопатия.

ВЛ С. - и в предното заключение има такова заключение, но тогава терминът е друг, а не диабетна кардиопатия. Същото е съдържанието. Сменен е само термина. Промяната на нивото на кръвната захар, води до нарушения в целия организъм.

ВЛ М. –Ако ви смущава термина „диабетна кардиопатия“, той е по-нов във времето.

Съдът – Да разбирам ли тогава, че от усложнение на диабета, постепенно се е стигнало до поява на отделно заболяване, наред с диабета, а именно- диабетна кардиопатия? Ако това вече е отделно заболяване, следвало ли е да се документира и проследява наред с диабета, а не е било?

ВЛ М. –В даден момент тези усложнения почват да стават водещи.

ВЛ С. – То не е самостоятелно. То е продукт. Ние пишем основно заболяване „захарен диабет” с усложнения в бъбреци, сърце и т.н. Непосредствена причина за смъртта е усложнението в миокарда.

Съдът – Да разбирам ли, че никъде в медицинските документи не пише, че той има сърдечни усложнения на диабета си?

ВЛ М. –Пишат за хипертония в мед.му документация, но за сърдечната му болест на фона на диабета му, никъде не е отразено в медицинската му документация. При съвременните алгоритми и указания, при всеки новооткрит диабет се изпраща болния веднага и задължително на кардиолог.При починалия никъде не е отразено, че има сърдечни усложнения от диабета.

Съдът – В заключението по НОХД се сочат две неща, неизвършени от лекаря във В.- че не е направено Е. и не е измерена кръвната захар. Настоящото заключение различава ли се по нещо относно неговите действия?Трябвало ли е изобщо да бъде затворника пускан да пътува с конвой от СБЛЛС-С.?

ВЛ М.- не.

Съдът – Моля да ми поясните последния отговор от последната страница от заключението, кое е погрешно- че състоянието му е стабилно или че може да пътува с общ конвой?

ВЛ М. – И двете са погрешни. Протичала е скрита остра бъбречна недостатъчност, още преди конвоя, но изобщо не е взета предвид от лекарите, които са подписали медицинската справка на 16.06.09г., че лицето е стабилно и може да пътува.Причините за това са няколко. Те погрешно интерпретират при подписването на справката временното стабилизиране на захарите му като подобрение на общото му състояние,но не е било така. Стабилизирането се явява в следствие на бъбречната недостатъчност, той всъщност не е бил в подобрение. Лекарите са подписали справката от 16.06.09г, че е стабилен и може да пътува с общ конвой, преди да са изчакали резултатите от лабораторните изследвания, по пробите, които самите те са му взели. На 16.06.09г са му взели проби за лабораторни изследвания, но са подписали справката и са го пуснали да пътува, без да изчакат и да видят резултатите от тези проби. Чак на 18.06.09г резултатите от лаборатория, неясно коя, са постъпили в СБЛЛС-С., а той е пътувал на 16.06.09г и още тогава е починал.Недопустимо е да пуснат проби на 16.06.09г и да получат резултати чак на 18.06.09г. Това е възможно при регулярно изследване, но това изследване не е било регулярно, този човек е бил с оплаквания.Трябвало е да пуснат спешни проби и да не подписват справката, преди да излязат резултатите. Ако бяха изчакали резултатите, щяха да видят проблема. От кръвните проби се вижда изключително високо ниво на калий в кръвта- 7.5 единици, при максимална граница от 5.5 единици. Високият калий винаги е показателен за проблем с бъбреците. Да не говорим, че всяка лаборатория като изкара такъв резултат, незабавно алармира лекаря, който е пуснал пробите, че има спешно дори

живото-застрашаващо състояние.

Съдът- при това ниво на калия от 7.5, било ли е състоянието на затворника живота-застрашаващо?

ВЛ К.- Да, ако не се вземат незабавно мерки.

Съдът – Лицата, които са подписали медицинската справка от 16.09.09 са написали, че той е в стабилно състояние и че той може да пътува, това не е вярно, така ли?

ВЛ М. – Да, нито е бил стабилен, нито е можело да пътува.

Съдът – Кои са тези неизвършени медицински и лечебни дейности, които сочите в последния отговор на последната страница от заключението?

ВЛ М. – Проблемът е на системата като цяло. Хората с диабет следва да са обучени от личните си лекари или от ендокринолог, сами да си слагат доза с инсулин и сами да си мерят захарта. Ако не са научени, като постъпват в затвора, там трябва да ги научат. Има данни по делото, че починалият е бил обучен още преди затвора и си е слагал сам инжекциите с инсулин. Можел е и сам да си мери захарта. Проблемът е, че като са го пуснали с конвоя, са му дали доза инсулин, но не са му дали ленти за мерене на кръвната захар, а са били длъжни. И в конвоиращите е нямало такива ленти. Той на сляпо ли да преценява колко му е захарта, че да знае какво да прави. Трябва да го пуснат да пътува с инжекции с инсулин- писалки се наричат, с ленти за мерене на кръвната захар-с глюкомер, и с храна или нещо сладко, за да може да го хапне, ако му падне захарта. Има данни, че той е ял нещо във В., но е нямал ленти да си мери захарта, имал е писалка с инсулин. Като затворник, той е здравно осигурен. Диабет тип 1 като неговия е на лечение с инсулин, което му се полага от НЗОК, заедно с апарат за мерене на захарта, но той не е имал глюкомер. Те му дават лекарството, но не му дават как да провери състоянието си, за да прецени сам дозата си. Да не забравяме, че видно от протокола на ЛКК, той е бил с вече много влошено зрение и изобщо не е сигурно какво ще види той, за да дозира правилно инсулина. Считаме, че изобщо не е трябвало да го пускат да пътува с конвоя.

Съдът към вещите лица – Има ли някой от Вас, който да счита, че затворникът все пак е можело да тръгне с конвоя?

ВЛ К. – На 16.06. са правени изследвания, те са в неизвестна лаборатория, резултатите пристигат чак на 18.06.09г, след като вече е починал. Нивото на калий е живото-несъвместимо – на 16.06 нивото е било 7.5, горната граница е 5.5. При стойности на калий над 7.0, това е показание за извършване на спешна диализа на бъбреците. Това, че има нарушена работа на бъбреците, че има проблем с бъбреците, е документирано в епикриза на УМБАЛ П. още на 22.10.2008 г. Когато има такива високи стойности на калий- над 7.0, лабораторията се обажда на този, който е пратил изследванията, за да алармира, че има такива високи резултати. Защо това не е направено и коя е и каква е връзката на СБЛЛС с лабораторията, не мога да кажа. При високи нива на калий сърцето спира да работи. Ние приемаме, че причината за смъртта е инфаркт, доказва се от морфологичния субстрат. Той е починал от инфаркт, но той дали е от високия калий или от ритмично нарушение, не може да кажем.

Вл С. – От лабораторията е следвало да алармират, от друга страна лекуващия лекар,

който е назначил това изследване, е бил длъжен да потърси резултатите.Още повече, че това е човек с оплаквания, с документирано множество заболявания и усложнения на диабета.

Съдът – Това изследване в коя болница е взето?

ВЛ М. – В болницата на затвора в С..

Прокурор – Някъде отбелязано ли е било, че тези изследвания трябва да се направят спешно?

ВЛ М. – Никъде не е било отбелязано.

ВЛ К. – Изследванията се транспортират до някъде и трябва да се изчака 2-3 часа за резултати.

Прокурорът - Имал ли е задължение лекарят в специализираната болница да поиска спешни изследвания, като преценява състоянието на пациента като спешно?

ВЛ М. – Там е проблема, те изобщо не са преценили състоянието му като спешно. Направили са рутинни изследвания, затова са дошли след два дни резултатите и никой не ги е търсил по-рано. Те не са го преценили като човек в криза.

ВЛ К. - Високото ниво на калий не дава очевидни оплаквания. Той не е като кръвната захар, висока – ниска, той ще реагира по някакъв начин.

Съдът – На 16.06.09г по какво е следвало да преценят състоянието му лекарите, подписали справката, след като така или иначе е нямало резултати от изследванията още?

ВЛ М. – Правят му контроли на захарта, за да преценят състоянието му- дали е за конвой или не. Мерят захарта. Пуснали са контролно изследване, но не са изчакали резултата.

Съдът – Ако приемем, че изследванията от 16.06 бяха излезли веднага и бяха получени от лекарите преди да подпишат справката, че лекарите са преценили правилно ситуацията и са разчели правилно резултатите и в частност нивото на калия, какво е следвало да се направи в този ден?

ВЛ К. – Като видят високото ниво на калия, веднага се изследва дали кръвта е алкална, т.е. кисела. Той има нарушена бъбречна функция, наричаме го бъбречна недостатъчност, при нея кръвта става кисела.

ВЛ М. – Трябвало е тогава веднага да се изпрати в специализирано заведение, за спешна хемодиализа, в СБЛЛС не може да се направи това.

Съдът – Можело ли е в специализираната болница в С. да овладеят състоянието му по някакъв начин?

ВЛ К. – Не. Едно от нещата, които е можело все пак да се направи

на място, е електрокардиограма. Той има високи нива на калий и преди този случай, а няма направена електрокардиограма. Има промени, по които те могат да се ориентират. Изобщо този човек с диабет от 18 години не е бил консултиран с ендокринолог, т.е. със специалист, нито с кардиолог. Даже редовните проби на захарта му, докато е лежал, са ги правили лекарите от болницата, но те не са специалисти-ендокринолози, за да разчетата правилно резултатите.

ВЛ М. – Като се получи такъв висок калий, първо се прави проверка дали е верен този резултат. Допускат се грешки. Не съм съгласен, че не може в болницата да се предприемат никакви мерки. Ние не отиваме директно на диализа, опитва се първо чрез вливания да се овладее това високо ниво на калий. Считам, че ако беше направено Е.- то е нечувствително изследване и нямаше да се установи необходимата информация за нивото на калия от него. По промените на Е. е трудно някой да се досети, че калият му е висок. Но във всички случаи щеше да се види проблем със сърцето.

Прокурор - д-р М., вие все пак се съгласявате, че в болницата на затвора не може да се вземат специални мерки като диализа, можело е само Е., вливания?

ВЛ М. - При 7.5 калий, може да не даде по Е. промени, които да ни насочат за висок калий. Това не е толкова чувствителен белег.

Прокурорът – Мястото и екипа в СБЛЛС бил ли е в състояние да вземе адекватните мерки?

ВЛ М. – При висок калий, ако се докаже и от втората проба, се започват вливания с разтвори, търси се и нефролог- специалист по бъбреците. Самите нефролози не пращат веднага на диализа. Ако пациента има ритмично нарушение, т.е. живота - заплашващо състояние, тогава пациента отива на диализа. Но така както е описано, той видимо не е имал индикация за спешна диализа. Дали са заключението си в мед.справка от 16.06.09г по външни белези и са го преценили като подходящ за пътуване, но е имало скрит момент.

Прокурорът – Обединявате ли се около твърдението, че този висок калий 7.5 е бил живота-заплашаващ?,,

ВЛ М. – 7.5 калий не е живота-засрещаващо състояние.

Вл С. – Ако не се вземат мерки, би било живито-застрашаващо. Тази стойност е сигнал, че следва да се направи нещо.

Съдът – Били ли са задължени лекарите, подписали справката, да изчакат резултатите от изследването преди да подпишат медицинската справка?

ВЛ М. - Те е трябвало да го потърсят този резултат, той става за около 1-2 часа от изследването.

Прокурорът – Ако от лабораторията установят шокиращи резултати, следва ли да алармират?

ВЛ М. – Това е практика в болниците, т.к лабораторията в болницата има връзка с отделенията. В СБЛЛС няма лаборатория.

Съдът – В коя лаборатория се правят изследванията на СБЛЛС?

ВЛ М. - Най-често в МВР- болницата.

Съдът – При всички налични данни до него момент в медицинското му досие, следвало ли е към този затворник лекарите да бъдат със завишено внимание? Имало е данни от 2008г, че има бъбречна недостатъчност. Знаят, че от 18 години е диабетик. Но никъде не е отразено, че има сърдечни усложнения, т.е. диабетна кардиопатия?

ВЛ К. – Да, трябвало е да го изследват внимателно.

Съдът – Сочите в заключението, че ако конвоиращите са били обучени, е можело да се пътува. Кой да ги обучи, на какво да ги обучи?

ВЛ М. – Представителите на държавата да обучат конвоите на прости неща. Да знаят какво става при инсулиново лечение и да го имат предвид, конвоя да има глюкомер. Проблема е до знания и компетентност. В конвоя също е нямало глюкомер, и в него е нямало.

Съдът – След като така или иначе затворникът се е качил в конвоя, имало ли е нещо, което е можело да се направи, така че той да не почине него ден?

ВЛ М. - В конкретния случай не виждам какво е можело да се направи, след като вече е тръгнал.

В. – Според мен, когато е получил първия инцидент , още

във В. е следвало да бъде хоспитализиран в окръжната болница там. Не са видели остър инцидент и те обаче. И там не са му направили Е. и не са му мерили захарта.

ВЛ М. – Нашата информация сега след смъртта е повече от тази, която е имал от колегата във В., който е бил на терена.

Съдът – Считате ли, че ако го бяха оставили в болницата във В., е можело да се предотврати смъртта поне за този ден?

Вещите лица – Божа работа.

ВЛ К. – По-вероятно щеше да почине във В.. Той е с много сериозни хронични страдания. Има бъбречна недостатъчност, която е налагала предполагам диализа. Нивото на креатинина също е високо. От тази комбинация, ако той е развил инфаркта и се е наложило да се прави и диализа, тези неща са доста несъвместими.

ВЛ М. – Натрупват се.

ВЛ С. – Това е заболяване с много усложнения. Имаме пациент с много тежка патология – сърце, бял дроб, бъбреци, основните органи са увредени, до степен, до която се теглят надолу един друг все повече. Каквото и да се направи, няма да има полза. Няма кой орган да се подобри.

Съд – Ако беше останал в специализираната болница в С. и не го бяха пуснали да пътува, колко време можеше да остане жив?

ВЛ М. – Не може да се каже.

С. – Трите основни системи са сринати.

ВЛ К. – По отношение на психичното състояние, то е позволявало конвоиране, бил е в състояние да се конвоира.

Съдът към вещите лица – какво е следвало да се направи през този ден?

ВЛ М. – Най-добре е било да не пътува.

Съдът – Като са го пуснали да пътува въпреки това, трябвало ли е да го оставят във В. по-късно?

ВЛ М. - По сегашните знания след смъртта, а те са повече от тези към момента, колегата е следвало да извърши Е.. При уговорката, че и Е. може да не даде отговор. В този случай е било по-добре да бъде оставен там в болница, но това е след много

факти и анализи на допълнителна информация.

ВЛ К. – Смятам, че е трябвало да остане в болницата на затвора в С.. Ако е останал във В., е щяло да се случи същото, което се е случило по пътя- да умре. Определящо е началното му тръгване, не е трябвало да пътува.

ВЛ С. – Присъединявам се към казаното от ВЛ К.. Не е трябвало да пътува изобщо. Във В. са били безпомощни колегите. Не е имало тъкан, която да отговори на лечение, каквото и да се направи. За да се стигне до там, е имало много неща преди това.

ВЛ М. – Според мен единният проблем е това, че не е потърсен резултата от изследванията, но и не е направено Е. в деня на изпращане на път. Не е консултиран с кардиолог, нито с ендокринолог преди да тръгне. Това е щяло да промени поведението на колегите. Вторият пропуск е, че не е хоспитализиран във В.. В. е окръжен център, разполага с център по хемодиализа. Щяло е да се направи спешно изследване, да се установи проблема, да се направи Е., да се изследват ензими и да се прецени как да се действа. Вероятността пациента да преживее е била по-голяма все пак, ако е бил хоспитализиран във В.. Грешно е било да се качи отново на конвоя и да продължи пътя. Но и във В. не са направили Е., не са изследвали кръвна захар.

Съдът – Обединявате ли се около становището, че са го пуснали да пътува, без да изчакат резултата?

ВЛ М. - Грешно е интерпретирано цялото му състояние. Не са взети предвид предишните му изследвания, които дават индикации, че той има проблем.

Адв. Ц. – Като сте се запознали с медицинската документация на П. Г., има ли данни при конвоирането да са му предоставени медикаменти за неговото здраве.

ВЛ М. - Има записано, че за деня са му дали лекарство, най-вероятно писалки с инсулин. Но това, без да яде, отива в опасно за живота състояние. Записано е че във В. след посещение на колегата, е ял и се е почувствал по-добре. Там колегата не му е мерил захарта, но е мислил по въпроса, щом му е дал да яде.

Адв.Ц. - Запознати ли сте с протокол на Л. №30/27.05.09г? На база на съдържанието на този протокол считате ли, че лекарите, които

са го подписали, са наясно със състоянието на П. Г.?

ВЛ М. – Запознат съм с протокола. С общото състояние като тежко такова са били запознати. Но те са поставили акцента върху зрението. Има особеност, че когато има проблем със зрението, вследствие на диабет, това е алармиращо за проблем с бъбреците. Видно е от протокола, че лекарите също са мислили за проблем с бъбреците. В протокола на Л. пише обаче, че има начална бъбречна недостатъчност, но тя не е била начална.

ВЛ К. – Даже още през 2006г е документирано, че има проблеми с бъбреците вследствие на диабета. Л. през май 2009г греши, че има начална бъбречна недостатъчност. Още през 2007-2008 г има епикризи, където фигурира диагнозата „бъбречната недостатъчност“. През 2008 г. е констатирано, че е бил 4- степен на бъбречна недостатъчност, 5 –та е най-високата и последна степен. Ако през 2008г е с предпоследна тежка степен, как през 2009г ще е с начална степен на бъбречна недостатъчност? ЛКК изобщо не са взели предвид документираните епикризи от по-рано за 4та степен бъбречна недостатъчност. Ако и тези, подписали мед.справка за пътуване го знаеха, щяха да чакат резултатите от изследванията.

Съдът - Разминаване между разпоредено какво и с кой нормативен документ и организационни, административни действия на коя институция намирате, че са довели до описаното от вас?

ВЛ М. - На Управлението на затворите, те в този случай са пряко отговорни за здравето на затворниците. ГД“ИН“ са сега.

Съдът – Починалият е влязъл в затвора , болен от диабет от години и с усложнения. Как е следвало ГД“ИН“ да се погрижи за него?

ВЛ М. - Трябвало периодично да бъде наблюдаван от ендокринолог, като специализираното заведение не е имало ендокринолог. Завеждащият в самата болница е вземал проби за кръвна захар, но той не е ендокринолог, за да разчете резултата. По времето, в което лежал в затвора, не го е консултирал ендокринолог, не са му осигурили такава консултация. На тези болни следва пряко и периодично да се следи нивото на кръвната захар, трябва да бъдат консултирани и с кардиолог. При положение, че още при влизането има проблеми с бъбреците,

трябвало е и тях да следят. На практика те се алармират с протокола на ЛКК, да се прекъсне наказанието му, но поради влошено зрение. Да, и това е допълнително усложнение от диабета, но не е водещото и най-сериозното. Тези хора с намалено зрение при положение, че сами си дозират инсулина, не мога да виждат единиците.

Адв.Ц. – лекарите подписали справката от 16.06.09 г дали са част от лекуващите лекари на затворника, докато е пролежавала два пъти в затвора?

ВЛ М. – д-р П., мисля че е била Директора на болницата в затвора. Д-р В. е бил хирург.

ВЛ К. – д-р П. е освен Директор и специалист по вътрешни болести, д-р В. е хирург. Третият е д-р Т., тя също е вътрешни болести.

Съдът зачита на л. 74 от делото справка от специализираната болница относно лекарите.

Адв. Ц. – смятате ли, че има противоречие между заболяването и състоянието, отразено в протокола на Л. № 30/ 27.05.08 и отразеното в медицинската справка от 16.06.09?

ВЛ К. – Има разлика най-малко в диагнозата, има и други противоречия.

Вещите лица /поотделно/– Има противоречие между двата документа и диагнозата и състоянието на затворника.

Адв.Ц. - Нямам повече въпроси.

Юрк. Л. - На стр. 9, в отговор на въпрос 3 е записано , че няма пряка причинна връзка между настъпилата смърт на Г. и медицинските дейности- извършени или неизвършени. Това се разминава с предпоследния абзац на заключението, където сочите наличие на пряка такава връзка. Пряка или непряка връзка има?

Съдът подчерта със син химикал посочения текст на стр.9 и на стр.21.

ВЛ М. – Приемаме, че той е починал в резултат на „кардиогенен шок” и остър миокарден инфаркт. Това е причината за смъртта. Пряката причинна връзка за настъпване на острия миокарден

инфаркт е дългогодишния захарен диабет. Налице е пряка връзка между инфаркта и диабета. Няма пряка връзка между извършени или неизвършени дейности и възникването на острия миокарден инфаркт, усложнен с кардиогенен шок. Има косвени причинни връзки, но не и преки. Пряката причина за възникналия миокарден инфаркт е захарния диабет, съществуващ от години.

ВЛ М. – Неконтролируеми ситуации са това.

Юрк. Л. – вещите лица казаха ,че лицето е било с общо увреждане на здравето. Това увреждане на здравето за какъв период се развива?

ВЛ М. – Той влиза пряко увреден. Бил е с увредено общо състояние преди да влезе в затвора. И преди арестите е бил болен.

Юрк. Л. – Ако не беше пътувал, щеше ли да се стигне до този краен резултат?

ВЛ М. – Трудно е да се каже. Фаталният резултат е бил близък за него, без значение дали е пътувал или не е пътувал. По-вероятно е, ако е останал в затвора, да не настъпи този резултат през този ден.

Юрк. М. - Нямам въпроси.

Прокурор – Според вещите лица кое е било правилно- да пътува или да не пътува?

Вещите лица – Да не пътува.

Адв. Ц. - Смятате ли, че общо-практикуващият лекар през 2009г., който е бил в медицинският пункт в затвора в П., е можел да преценява и да ревизира становището на Л., както му го е пратил прокурора Й. за преценка?

ВЛ М. – Не, но това е преценка на прокурора. Решението на Л. за прекъсване на наказанието намирам, че е закъсняло. По-рано е трябвало да го предложат за прекъсване на наказанието, закъснели са от ЛКК.

По доказателствата **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателство по делото заключението на петорната комплексна съдебно-медицинска експертиза.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ на вещите лица от внесения по-рано депозит в общ размер на 650лв, по 130 лева за всяко вещо лице. Издадоха се 5 бр. РКО за по 130лв.на всяко вещо лице.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ на вещите лица от внесения днес депозит в общ размер на 2292лв, както следва:

На ДОЦ. Д.Р. В. Ц. С. - до размера от 634,80 по справката. Допълнителният РКО за 504,80 ще бъде издаден в три дневен срок от изготвяне на протокола.

На Д-Р Р. Б. М. – до размера на 846,40лв по справката.Допълнителният РКО за 716,40 ще бъде издаден в три дневен срок от изготвяне на протокола.

На ДОЦ. Д-Р Р. П. К.-Л. – до размера на 634,80лв по справката.Допълнителният РКО за 504,80 ще бъде издаден в три дневен срок от изготвяне на протокола.

На Д-Р М. Щ. К. – до размера на 402,04лв по справката.Допълнителният РКО за 272,04 ще бъде издаден в три дневен срок от изготвяне на протокола.

На Д-Р Д. Р. М. – до размера на 423,20лв по справката.Допълнителният РКО за 293,20 ще бъде издаден в три дневен срок от изготвяне на протокола.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА: предходният докладчик е допуснал двама свидетели на жалбоподателя при режим на довеждане.

Съдът зачита исковата молба, в която е искането за допускане на свидетели и въпросите до тях.

Настоящият докладчик е дал указание на ищците, че следва да се ангажират доказателства, вкл. свидетелски показания, и във връзка с претендираните вреди.

Съдът покани първият свидетелят в залата.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на свидетеля:
Д. И. И. 70 г., неосъждан, българин, български гражданин, без дела и родство със страните.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелят обеща да даде верни показания.

Съдът – Каква е връзката ви с починалия?

Свидетелят – Приятели сме с бащата на починалия от 40 г., с починалия също бяхме приятели. Много работливи хора. Починалия го познавам от малък. Бащата на починалия предостави фермата на П. и жена му. Те не се занимаваха с нищо друго. Нямаха други доходи, само от фермата. След като П. влезе в затвора съпругата му работеше във фермата. Тогава и баща му почна да помага. Имаха наети двама човека. След като П. влезе в затвора фермата продължи да работи. Ходили сме на свиждане в затвора. Той беше неадекватен. Говореше несвързани приказки. След като мина в тази форма да говори несвързано, го откараха в Л. в психиатрията. Физически беше много прежълтял. Казваше, че ще умре. За смъртта научих от майка му. Тя е дошла за свиждане в затвора в С., а не е имало свиждане. След това ми се обади баща му и ми каза, че дошла полицията и е казала, че П. да не се търси в затвора, а там където е закаран, в моргата. В моргата ходихме с майка му и брат му. Когато отидохме там, ни посрещна един доктор, който каза „досега съм крил, но сега ще бъда искрен“, но не довърши и не знам какво искаше да каже. Тогава не дадоха трупа, дадоха го след 4-5 месеца. Ходих на погребението, ковчегът беше затворен. Децата бяха много разстроени още когато научиха за смъртта му. Децата се отчуждиха от хората, затвориха се в себе си и трудно контактуваха с хора. Не искаха да ходят на училище. Бащата на П. ми е казвал, че са викали психолог за децата. Съпругата на починалия също много тежко понесе смъртта му. Тя също се отчужди от хората. Към днешна дата има леко подобрение.

Свидетелят на въпроси на адв. Ц. .

Посещавали сме преди смъртта на П., заедно с майката му, Окръжна прокуратура-П.. Повода беше, че той трябваше да ходи за лекуване. Имам позната докторка, която е към затвора в П., и тя ми каза, че П. може да отиде за лекуване само с разрешение на прокурора. Затова отидохме аз и майка му при окръжния прокурор

С., аз го познавам.

Съдът – Защо Вие сте ходили с майката на П. в моргата и при прокурора, а не съпруга й-бащата на П.?

Свидетелят – Той остана да работи във фермата. При прокурора отидох с нея, защото аз го познавам. Той се обади на някой по телефона, пред нас, това което чухме беше „ще го опущим”. Не мога да кажа с кой е говорил. Имаше пусната молба от родителите на П. и от него, да му прекъснат наказанието, за да се лекува. Прокурора каза, че ще пуснат по реда да се придвижва молбата, но няма да го пуснат.

Свидетелят на въпроси на адв. Ц.:

Бащата на П. също е покойник. Той почина преди 2 години. Към момента когато почина П., той не беше с добро здравословно състояние. Той беше със сменена става. Фермата е единствен източник на доходи. Към момента с нея се занимава съпругата на починалия Л. и наемни работници.

Свидетелят на въпроси на юрк. Л.:

Преди да почине П., докато беше в затвора, с фермата се занимаваше Л., съпругата му.

Юрк. М. – Нямам въпроси.

Прокурорът- Нямам въпроси.

Съдът освободи свидетелят.

Съдът покани в залата втория свидетел.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към снемане самоличността на свидетелката:

В. П. П. 70 г., неосъждана, българка, български гражданин, без дела със страните, майка на починалия.

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Свидетелката обеща да даде верни показания.

Свидетелката на въпроси на Съда:

Семейството на сина ми се издържа много трудно. До преди 6 месеца мъжът ми помагаше, почина преди 6 месеца и той. Сега

със снахата и децата се грижим за фермата. Тя е единственият източник на доходи. Помагат и двама от селото. Преди сина ми да влезе в ареста, те със съпругата му се грижеха за фермата. Заедно с мен и съпруга ми, ние помагахме. На всеки 6 месеца П. влиза в болница за диабетици, за няколко дни правят му редовни изследвания. Преди да го задържат, съпруга ми работеше в „Нефт и газ“ като шофьор. Помогаше събота и неделя във фермата. След като го задържаха, мъжът ми напусна работа, за да помага във фермата. Последно видях сина си на 10.06.09г в затвора в С.. От там се обади лекарка, че ще го освобождават за лечение. На 10.06.09г отидох, не съм се видяла с лекарката. Казаха, че са го изпратили в П. в прокуратурата, че ще го освобождават за лечение. Отидох в П. при прокурора, отидох с предишния свидетел. Питам го дали е получил писмото за освобождаване на сина ми. Той приказва с някой по телефона. И докато говореше чух, че другият отсреща каза „ние ще го пуснем, но ще го опущим“. Прокурора ни каза, че няма да го пуснат, но че ще се обадят. Нищо друго не каза. Изгони ни. Не мога да кажа дали прокурора се е познавал с предния свидетел. На 18.06.09г отидох на свиждане в затвора в С., някъде сутринта, с отиването ми казаха, че П. е в П. на дело. Прибрах се на село. Приказваме си с мъжа ми. През нощта в 12 часа дойдоха полицаи и казаха да търсим П. в съдебна медицина. От това предположих, че е мъртъв. На другия ден наехме кола и отидохме в С., пред затвора, с мъжа ми и предния свидетел. Излезна един мъж и каза, че е починал П. и е във В.. Казах му, че са ми казали, че е в съдебна медицина в София. На другия ден дойдохме с другия ми син, аз и предния свидетел, отидохме в съдебна медицина. Изведоха П. на една количка, аз исках да го видя, но не ми дадоха. След близо 6 месеца ни дадоха трупа. Децата и снаха ми го приеха много тежко. Разбираме се със снахата, с нас живее и до днес. Няма нов съпруг.

Свидетелката на въпроси на адв. Ц.:

Отидохме в деловодството на прокуратурата в П. и там ни казаха къде да отидем, в коя стая, на втория етаж, при едн си кой прокурор. Смъртта на сина ми се отразих много зле на децата. Момчето и до днес е свито. Момчето ходи в помощно училище. Когато синът ми почина, внукът Г. беше на 6-7 години, Ц. е 3 години по-голяма.

Свидетелката на въпроси на Съда:

Момчето започна да ходи в помощно училище след смъртта на баща си. От училище казаха, че има проблем и наехме психолог. Преди да умре баща му не е имал проблеми. След това започнаха. Психолог ни каза да го запишем в помощно училище. Горے – долуг се пооправи, но си е неграмотен.

Свидетелката на въпроси на адв Ц.:

Снаха ми също много тежко прие смъртта на сина ми.

П. през 1992г е диагностициран диабетик. 1994г. се оправи, ожени се, децата не са диабетици. Когато го арестуваха, предния ден на 21.05. му взехме инсулина. Бяха се минали 5-6 дена, дойдоха полицаи и носят шишето с инсулин, казаха че е свършил и трябва да му взема. Казах, че това е инсулина за целия месец, до 21.06, как така е свършил. Отидох в аптеката в луковит, аптекарката каза, че знае случая. Отидохме в П. да занесем инсулина. Попитах лекаря в ареста в П. как така е свършил инсулина, като това е за целия месец. Това е инсулина от 21.05 до 21.06, за спешни случаи, бързодействащ инсулин е това.

Свидетелката на въпроси на адв.Ц.:

След като беше диагностициран 1992г,редовно посещаваше болница на 6 месеца. Той сам си слагаше инсулин. Беше обучен да си следи кръвната захар. Дадох му глюкомер, писалка с инсулин. Това беше преди затвора. В затвора не мога да кажа какво е имал. При първото свиждане ми се видя уплашен и стресиран, гледаше в една точка. Каза, че са го пребили от бой.

Свидетелката на въпроси на Съда:

Той говореше несвързано 1-2 месеца преди да почине. Питаше дали са ни били. Говореше за злато. Сина ми не е имал психични проблеми преди това. Внукът ми преди помощното училище също не е имал психични проблеми. В помощното училище са преглеждали внука ми психиатри.

Свидетелката на въпроси на прокурора:

При свижданията съм го питала дали си бие инсулина. Каза, че като си отидат лекарите, инсулина му го слагат други затворници, които също са диабетици, защото той недовивда вече. Преди това беше здрав, нищо, че беше на инсулин. След това като го

арестуваха състоянието му се влоши.

Страните/поотделно/ - Нямаме повече въпроси.

Съдът освободи свидетелката.

Страните /поотделно/ - Няма да сочим други доказателства и нямаме искане по доказателствата.

СЪДЪТ, с оглед становището на страните, че нямат искания по доказателствата и като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Адв. Ц. – Моля за срок за писмени бележки. Представям списък с разноси.

Съдът го предостави на виждане на страните.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА списъка с разноси на ищите.

Юрк. Л. – Представям писмени бележки. Претендирам юристконсултско възнаграждение. Възражявам срещу размера на адвокатството възнаграждение.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА писмените бележки на ГД“ИН“.

Предостави на виждане на страните.

Юрк. М. – Моля за срок за писмени бележки. Правя възражение за размера на адвокатското възнаграждение. Претендирам юристконсултско възнаграждение.

Прокурор – По отношение на исковата претенция срещу Прокуратурата на РБ, исковата претенция е недопустима. В хода

на производството се доказва, а и е ноторен факта, че прокуратурата не извършва административна дейност. Правомощията на прокурора произтичат от НПК и Закона за изпълнение на наказанията. Правомощията на прокурора и неговите действия и бездействия са били в рамките на закона и процесуалните срокове. В хода на настоящото производство не се доказва Окръжният прокурор на П., или наблюдаващия прокурор, или друг упълномощен прокурор да е злоупотребил със своите законови правомощия, да не е изпълнил вменени му от закона действия. Това категорично не бе установено. Ако съда приеме иска за допустим, следва да бъде счетен за неоснователен по изложените съображения. Не се доказва наличието на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Становището ми е за недопустимост, алтернативно неоснователност на исковата претенция срещу Прокуратурата.

По отношение на ответника ГД“ИН“, намирам исковата претенция за доказана и основателна, вкл. и по размер. Доказа се по безспорен начин, заявеното в исковата молба противоправно фактическо бездействие и лошо изпълнение на служебните задължения и професионална некомпетентност от страна на служители на ответника- служители в СБЛПС-С.. Доказа се ненавременната им реакция на тежки живота-застрашаващи състояния. Неадекватни медицински мерки, неадекватни административни мерки. П. експертиза, приета днес доказва, че починалият П. Г. не е трябвало да бъде транспортират в това си здравословно състояние, което се характеризира с влошена дейност на всички органи и системи. Доказаха се заявените вреди по основание и размер. Доказа се и пряката причинно-следствена връзка между действия, респективно бездействия на ответника и настъпилите вреди. Системата на ГД“ИН“ е следвало да предприеме по- адекватни мерки за предотвратяване на настъпилия изход.

Моля да оставите исковата молба без разглеждане като недопустима по отношение на първият ответник, респективно да я оставите без уважение като неоснователна. Моля да я признаете за основателна и доказана по отношение на втория ответник ГД“ИН“.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищците и ответника Прокуратура на РБ да представят писмени бележки в 14 - дневен срок.

**СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОТ ПРАВНА СТРАНА
И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.**

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 17,45 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: